

thi det ærede Medlem maa ikke glemme, at ogsaa ved den nærværende Ordning er Folkeholdet et af de Momenter, der skulle tages med i Betragtning ved at lægge Regulativet, og hvilke Folk end den store Gaard har, kommer Besidderen til at betale ikke blot efter Hartform, men ogsaa efter Formue og Selvlighed, naar den interkommunale Besættning engang bliver indført. Jeg mener ikke den mindste Tvivl om, at Snefastningsarbejdet vil blive mere byrdefuldt for de større Gaarde, end det har været hidtil. Det ærede Medlem for Præsto (D. Christensen) henlede Opmærksomheden paa § 40. Jeg tror, at dersom vi vilde drage hele Lovgivningen om Branddamme ind under Forhandlingerne om denne Sag, vilde vi komme meget for vidt. Svad der her foreligger er, forekommer det mig, kun at tage Bestemmelse om, hvorledes det uundgaaelige Arbejde med Branddammernes Oprensning skal gøres, men ibrigt staa det i Sogneraadets eller i alt Fald i Brandfogdens Magt at forhindre Brugen af de Damme, der ere udlagte til Branddamme, og skulde dette være urimeligt, finder jeg dog, at det vilde være rigtigt kun at tilstede Brugen under visse Betingelser. Naar endelig det ærede Medlem for Ringhøbing Amt (Clausager) spurgte, om det var Mening, navnlig af § 8, at der ikke kunde være Spørgsmaal om, at nogen Kommune kunde komme til at udrede Snefastningsarbejde paa Veie og navnlig Landeveie, som laa udenfor Kommunens Grændser, saa vil jeg dertil svare, at det sædvanlige vil selvfølgelig være, at man søger at begrænse Krebsens Snefastningspligt indenfor Kommunens Grændser, men man tør neppe sige, at det vil være muligt at gjennemføre Ordningen, uden at der kan træffe saadanne Tilfælde, at det vil blive nødvendigt at anvise Snefastningsarbejde paa en Landvei til en anden Kommune end den, hvor igennem den løber. Der kan jo tænkes f. Ex. et vidtstrakt Sogn, hvor igennem der paa længs gaar en Landvei, og at dette Sogn er meget fattigt paa Befolkning, der kan man jo ikke undgaa at maatte hidkalde den Hjælp, som er nødvendig, men det er netop for saadanne Tilfælde Skyld, at det ærede Medlem vil have set, at der i Paragrafens Slutning staa, at Amtsrådet kan komme til at udrede Bidrag, hvor Arbejdet maatte være uforholdsmæssigt svært for den enkelte Kommune. Man kan jo ikke opgive at lade Veiene kaste, navnlig ikke, naar det er Postveie; man maa altsaa gaa den eneste Vej, man kan, nemlig tage Arbejdsstraffen, hvor den er; men paa den anden Side maa man da ogsaa betale derfor og det ikke af Sognets, men af Amtets Kasse, naar man bliver tvungen til at kræve Mere af enkelte Sogne, end man vilde kræve af andre i samme Egn beliggende Sogne.

Clausen: Naar den høitagtede Minister tror, at Herregaardene vilde faae endnu større Ud-

gifter til Snefastning, end de hidtil have haft, da skal jeg ikke modsig ham, men hvad jeg maa fastholde, er, at Personpligten, som tydeligt gaar gjennem Lovforslaget, netop derved, at den bliver indskrænket for Herregaardenes Bedkommende, bliver saa meget byrdefuldere for os Andre. Det er indlysende, at jeg og mine Folk komme til at gaa flere Dage paa Snefastningsarbejde, naar der ikke er paaregnet saa mange Snefastningsdage for Herregaardene, og selv om jeg faar en lille Dagleie derfor, er jeg ikke tjent med at gaa og spille min Tid omtrent som Herstabs Dagleiere. Da Ingen yderligere begærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved Lovforslaget overgik til 2den Behandling, vedtoges enstemmig med 77 Stemmer.

Bouloffe: Jeg vil tillade mig at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer. Jeg vælger Tallet 11, fordi det er det samme Tal, som isjor i den samme Sag.

Uden Forhandling vedtoges dette Forslag enstemmig med 80 Stemmer.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var: Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Meddelelse af Koncession paa Anlæg sigtende til at tilveiebringe Dampfærgeforbindelse mellem Sjælland og Sverig. (Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 1163 ff.)

Bajer: Det er sikkert med Glæde, vi maa hilse ethvert Skridt, som sigter til at tilveiebringe større Samferdselsmidler med vore Naboer og allermest maafte, naar det er med de Naboer, som i saa mange Henseender staa os nærmest, og det er jo netop det, der tilsigtes ved dette Forslag. Hvorvidt det skal blive til Virkelighed, vide vi jo ikke Noget om, da det kun er en Bemyndigelse, som gives, men vi maa vistnok ønske, at alle disse 3 Planer vilde blive til Virkelighed. Smidlertid kan det jo tænkes, at den ene Plan kommer til at staa i Veien for den anden, og at Planerne ligesom vilde krykke hverandre ved en Konkurrence; men jeg tror paa den anden Side, at vi i Almindelighed maa udtale den Tillid baade til den nuværende høitærede Indenrigsminister og til hans mulige Efterfølgere, hvis Planen nemlig ikke skulde blive færdig i en nærmere Fremtid, at de høitærede Indenrigsministre vilde tage saadanne Ting i Betragtning, og hvis der skulde være en saadan Fare, da hellere vilde støtte en enkelt af disse Planer, end at de gjensidig skulde skade hverandre. Den egentlige Grund, til at jeg bad om Ordet ved denne Sags første Behandling, var for